

schopní rozeznat pravdivé od klamného než někteří jiní, jimiž mohou být poučeni, musí se spíše spokojit následováním učení oněch jiných lidí, než aby sami hledali lepší.

Co se mne týče, byl bych asi patřil k těmto druhým, kdybych byl měl jen jednoho učitele, anebo kdybych nebyl znal rozdíly, jež byly za všech dob mezi názory nejučenějších. Avšak věda již od času svých kolejních studií, že nelze si vymyslet nic tak zvláštního a tak málo hodného víry, co by nebylo bývalo řečeno některým z filozofů,¹⁹ a později na cestách poznáv, že všichni, kdož mají názory od našich značně odlišné, nejsou proto ještě barbary ani divochy, nýbrž že mnozí z nich používají rozumu stejně jako my, anebo ještě více; a uváživ, kterak týž člověk, s týmž rozumem, byv vychován od svého dětství mezi Francouzi nebo Němci, stává se jiným, než kdyby byl vždy žil mezi Číňany nebo Kanibaly; a kterak, módu našich šatů nevyjímaje, tatáž věc, jež se nám líbila před deseti roky a jež se nám snad bude líbit znova, než uplyne deset let, nyní se nám zdá výstřední a směšná: takže je to spíše zvyk a příklad, co nás přesvědčuje, než nějaké jisté poznání; a že přece většina hlasů není důkazem, jenž by něco platil při pravdách poněkud nesnadno poznatelných, protože je mnohem pravděpodobnější, že je spíše našel jediný člověk než celý národ: nemohl jsem si vybrat nikoho, jehož názory by se mi zdály vhodnějšími než názory jiných, a shledal jsem, že jsem nucen ujmout se sám svého vedení.

Avšak jako člověk, který kráčí sám a ve tmách, rozhodl jsem se jít tak zvolna a být tak obezřelý v každém směru, abych se, postupuje jen velice pomalu, vystříhal aspoň pádu. Nechtěl jsem také zpočátku nadobro zavrhnout žádný z názorů, jež se dovedly vetřít do mé víry, nejspouze tam uvedeny rozumem, aniž jsem předtím věnoval dostatečně času na rozvržení podnikaného díla a na hledání pravé metody, abych došel znalosti všeho, čeho by byl můj duch schopen.

Ve svých mladších letech²⁰ studoval jsem trochu z věd filozofických logiku a z věd matematických geometrickou analýzu a algebru, tři umění či vědy, jež, jak se zdálo, mohly prospět poněkud mému cíli. Avšak rozbíraje je, upozoroval jsem, že v logice její sylogismy a většina jejích ostatních nauk spíše se hodí k tomu, vykládat druhému věci známé, anebo, jako nauka Lullova,²¹ mluvit bez

soudnosti o věcech neznámých, než jim naučit. A ačkoli logika obsahuje vskutku mnoho pravidel velmi pravdivých a velmi dobrých, je mezi nimi přimíšeno tolik jiných buď škodlivých, nebo zbytečných, že je téměř tak nesnadno je navzájem oddělit, jako vytesat Dianu nebo Minervu z kusu mramoru, jenž není posud ani opracován. Co se pak týče analýzy starých a algebry moderních,²² nehledíc na to, že se vztahují toliko na otázky velmi abstraktní a že se jich zdánlivě nedá k ničemu použít, první z nich je vždy tak odkázána na přihlížení k názorným tvarům,²³ že může cvičit intelekt jen s velkou námahou obrazotvornosti; a při druhé z nich jsme do té míry podrobeni jistým pravidlům a jistým číslům,²⁴ že z ní učinili zmatené a temné umění, ducha zatěžující, místo vědy, ducha vzdělávající. To bylo příčinou, že jsem pokládal za potřebné hledat nějakou metodu jinou, jež, majíc přednosti těchto tří, byla by prosta jejich chyb. A jako mnohost zákonů bývá často omluvou neřestem, takže stát je mnohem lépe řízen, má-li jen velmi málo zákonů, jež jsou velice přísně zachovávány: tak jsem se domníval, že místo onoho velkého počtu pravidel, z nichž je složena logika, budu mít dosti na čtyřech,²⁵ jen rozhodnu-li se pevně a nastálo, že se od nich ani jedinkrát neuchýlím.

První bylo, nepřijímat nikdy žádnou věc za pravdivou, již bych s evidencí²⁶ jako pravdivou nebyl poznal: tj. vyhnout se pečlivě ukvapenosti a zaujatosti; a nezahrnovat nic víc do svých soudů než to, co by se objevilo tak jasně a zřetelně mému duchu, abych neměl žádnou možnost pochybovat o tom.

Druhé, rozdělit každou z otázek, jež bych prozkoumával, na tolik částí, jak je jen možno a žádoucí, aby byly lépe rozřešeny.²⁷

Třetí, vyvozovat v náležitém pořadí své myšlenky, počínaje předměty nejjednoduššími a nejsnáze poznatelnými,²⁸ stoupaje povlovně jakoby se stupně na stupeň až k znalosti nejsložitějších, a předpokládaje dokonce řád i mezi těmi, jež přirozeně po sobě nenásledují.²⁹

A poslední, činit všude tak úplné výčty a tak obecné přehledy, abych byl bezpečný, že jsem nic neopominul.³⁰

Ony dlouhé řetězy docela prostých a snadných důvodů, jichž geometrové obvykle užívají, aby došli svých nejnepřesnějších závěrů, daly mi popud k názoru, že všechny věci, jež se mohou stát